

LUMSK

DET VILDE KOR

Tuba/Tuba

www.lumsk.com

Lumsk, som for noen er mest kjent for å feilaktig blitt hyret inn til Prøysefestivalen da navnet minner svært mye om gudbrandsdelene i Lumsk, er med dette ute med sitt tredje album. Denne gangen er de ville vikingtoktene til sjø og land blitt erstattet med dikt og vers av Knut Hamsun. Men selv om det er jevnt over et mildt Lumsk vi møter, er de progressive støtene og de tunge elementene fortsatt intakt, om enn i et betydelig begrenset omfang. Det låter fortsatt Lumsk, men vokalen bærer sangene mer framover nå enn før, noe som er et smart trekk for på den måten få Hamsuns godt og vel 100 år gamle tekster godt fram i lyset. Både det pent og til tider spennende album, men det kan virke som om bandet denne gangen ikke tør røre skikkeligg på seg i frykt for å ødelegge tekstmaterialet. **F.H.**

KNUT AAFLOY

THE SUGAR & THE SALT

MTG/Musikkoperatørene

www.aafloy.no

Bergenseren Knut Aafloy ga ut to album med bandet Logikal for noen år tilbake, men nå er han for første gang på egenhånd. Åpningslåta «You Started It» med Ingerlise Strøksens kledelige gjestevokal, surrer på radio nå. Og allerede i de neste to låtene setter Aafloy standarder og avslører sin forkjærlighet for britisk rock fra tidlig på 60-tallet. Dette er enkelt og det er fengende. Det er enkle melodier, med ikke alt for tunge temaer. Samtidig er det solide låter og tidvis en finurlig vri på tekstene. Men like fullt enkelt på en slik måte at det enten fenger deg umiddelbart, eller så bare flyter det forbi. **KD**

ZAHL

NICE FOR A CHANGE

Kaizerrecords/Indie

www.myspace.com/zaahlmusic

Det morsomme med Kaizers Orchestra er at medlemmene gjør helt andre ting solo. Denne gangen er det gitarist Geir Zahl som er frampå, og den som trodde at fyren bare kan skrive mørke bunkersanger om sære doktorer, nå tro oss om igjen, Zahl tar oss med på en spennende reise til en landsby hvor karer som Tom Petty, Roger McGuinn, Bruce Springsteen og Bob Dylan sitter og vinker til oss fra terrassene sine. En sjanger som har sine begrensinger, men Geir Zahl viser at han behersker formatet til det fulle. Han holder seg til det samme uttrykket albumet igjennom, men låtene er så fikse og geniale at det likevel låter helt forskjellig fra låt til låt. Det er de drivende gode melodiene og de kruttsterke refrengene som gjelder her. En låtskriverkunst som kan virke som har gått i glemmeboka, men Zahl viser med dette at det faktisk er kult å være en genial og bunnsolid låtskriver. **F.H.**

LUKAS KASHA

ANIMATED PEOPLE'S REPUBLIC

Division/Musikkoperatørene

www.lukaskasha.com

Det er som om DuranDuran har gjenoppstått i en mer moderne og spenstig versjon. Denne type poplæringsmusikk er en av de vanskeligste sjangrene å gjøre seg bemerket i, den har en enkel og rimelig oppskriftsmessig base. Man trenger en god vokalist, og det har de. En produsent som forstår konseptet. I dette tilfellet er resultatet «radiolyd». Det er et rom mellom høytalerne og øret. Musikken er relativt maskinell, men samtidig hører man rommet de spiller i. Alltså litt garasjemaskinell. Selvsagt trenger man gode melodier, men først og fremst gode refreng, noe singelen Love Abuse er et godt eksempel på. Og det er overraskende lite fyllstoff på denne plata. For å skille klinten fra hveten, kan man se på oppbygging og energi. Og der klarer Lukas Kasha seg utmerket. Smart med kun ni låter, og jeg henger med trofast til nedturen, spor åtte, og da er det liksom slutt. Hvor er orgasmen? Faren med et såpass «rent» produkt er mangelen på et klimaks. Noe som egentlig er produsentens feil. Rent produksjonsmessig er det også irriterende med de samme tørre trommene på alle spor, noe som fratrer skiva dynamikk. Det å gi seg i kast med en så rammebasert stil gjør nødvendigvis at man lurer på hvordan det musikalske landskapet kommer til å forme seg med årene. Det er jo langt fra alle som treffer gullfluglen på første skyting. Paradoksalt nok er det også enklere å gi et slik produkt gode karakterer. **TC**

SHINING

GRINDSTONE

Rune Grammfon/Musikkoperatørene

www.shining.no

Denne jazzkvartetten er kanskje det beste eksemplet vi har her til lands på at veien fra eksperimentell jazz, via rock og til metal ikke er så lang. Allerede i åpningslåta og livefavoritten «In the kingdom of kitsch you will be a monster» og senere med «Stalemate Longan Runner» er Shining det nærmeste jazzen kommer metalen. Etter hvert som albumet flyter ut av høytalerne dine, blir det mer og mer som en slags kakkofonisk symfoni. Spesielt «The Red Room» og «ASA NISI MASA» henger sammen for å vise hva slags naturlig sammenheng det er i all musikken frontmann Jørgen Munkeby komponerer. Med høyt volum er dette en befrielse av voldsomme musikalske krefter, som uten å lykkes forsøkes holdt nede av det vakre. **KD**

SKAMBANKT

ELIKSIR

Tuba

www.skambankt.com

Det har blitt sagt at Skambankt kan høres ut Kaizers Orchestras omparock blandet med en god dose Motorhead, AC/DC og Ramones. Hvorvidt dette stemmer kan diskuteres, faktisk er iallfall at bandet, med Kaizers-gitarist Terje Vinterstø i spissen, ikke har fornyet seg merkelig siden debut. Skambankt kjører på med sin «rett i trynet-rock» på Bryne-dialekt, med enkelte referanser til punk. Problemet ligger i at tempoet nærmest er uforanderlig plata igjennom, og når vokalbruken i tillegg er svært ensidig blir det ikke spesielt spennende i lengden. At introen, med overgang til andresporet «Nok et offer», skiller seg ut som platas høydepunkt, sier vel også noe om resten av plata. For alle som likte forgjengeren «Skambankt», vil denne garantert falle i god jord, men for alle andre blir nok dessverre ikke dette noen åpenbaring. **KP**

SNUTEN

WE NEVER LEARN

C+C Records

www.snuten.no

Kredkonsept med minimalt av mainstream appeal. Dette er rocka eksentrisk og nostalgisk programmet clubmusikk. Halvparten av tiden føler man en kjedelig og usexy pornofilksert latterliggjøring av virkemidler, mens resten av tiden hører man en ektefølt vilje til å melde musikk. De synger ikke særlig bra og musikalsk er det ikke fryktlig mye å rope hurra for, men de fortjener sin tilhengerekarer for sin sjarmerende vilsskap. Samtidig er det ingen kutt jeg egentlig vil høre igjen. Men det er personlig smakk. Et personlig ønske om mer dynamikk og overraskelser. På sitt beste gir jeg derimot all honnør for kreativitet og snert. Jeg savner litt musikalsk dybde, det blir for mye hvite sneakers for meg. Til tider finnes en viss

fransk eleganse, men de griseite cowboyene tar alltid over, noe som jo også gjør det mindre kjedelig. På sitt beste er de Frank Zappa, på sitt mest uinteressante guttemusikken i kjellern til muttern og fatteren. En forvirrende anmeldelse? Ikke så rart. Vart du ikke skræmt så får du bare sjekke ut Snuten sjøl. **TC**

TEXUM

DIFFERENT STROKES FOR DIFFERENT FOLKS

Texum/Roots/yl

www.texum.org

Oppdalsbandet Texum følger en etter hvert bred og lang tradisjon med å lage norsk versjon av country-rock, rootspop, visefolk eller hva du nå enn vil kalle det. Vokalist og gitarist Bård Sande og gitarist Dag Håvimb står for nesten alle låter, der det må sies at sistnevnte låter til å lage de beste låtene. Det begynner tradisjonelt og fortsetter uten noe økning i energi eller engasjement. Først i den sjette låta «The Inspector» tar bandet seg selv i nakken og presenterer noe som man virkelig får fot på. Deretter er det de siste to noe roligere låtene som redder plata fra å kun være uinteressant, til å være lovende for neste forsøk. **KD**

GJERSTAD FUNK- OG FISKARLAG

GJERSTAD FUNK- OG FISKARLAG

Schmell/Musikkoperatørene

www.gjerstadfunk.com

Det levnes overhodet ingen tvil om at denne kvartetten elsker 60-tallet og den varme funkånden som kjente artister som Booker T & The MGs og mange andre mindre kjente artister stor for. Den instrumentale funken hadde en marginal fanskare på 60- og litt inn på 70-tallet, men for de som gir det en sjanse, oppdager man at dette er den ultimate party-musikk. Fra den energiske «Clackle» via den lette «Flynder i Safransaus» og til det mer tradisjonelle funkuttrykket i «Kroken». I tillegg til kvartetens gitar, bass, trommer og orgel, er Big Jeff Harris en viktig gjest med sin perkusjon. «Kakå» er den låta han merkes best. Innspilt i New Orleans for et knapt år siden, en by som fremdeles fremkaller magisk inspirasjon. **KD**

ASKIL HOLM

HARMONY HOTEL

Polydor/Universal

www.askilholm.com

Det er en mer offensiv Askil Holm vi møter denne gangen. Låtene er på en måte mer enklere og direkte, og mannen selv tar mye av plassen i låtene med sin stemme. Et jevnt og godt poprockalbum på en halvaktustisk grunnmur er det blitt, men selv om låtene og albumet for seg er av høy kvalitet, blir det etter hvert vanskelig å skille låtene fra hverandre. Oppskriften er den samme albumet igjennom, og Askil Holm har et godt øre for fine melodier, men 11 låter, inklusive The Waterboys-coveren «How Long Will I Love You?», blir litt i det meste laget. Heldigvis har han ikke falt for fristelsen å legge inn «Halleluja». To andre låter fra oslo Spektrum er derimot med som godt, livaktig krydder. **F.H.**

MARITA RØSTAD

SILENT SUNDAY

Magica Records/ Musikkoperatørene

www.maritarostad.com

Jeg har sagt det før og jeg sier det igjen: Noen få ganger kommer det album og artister som tar deg med storm! Dette er tilfelle her, selv om ordet storm kanskje formaner feil inntrykk av hvordan musikken er. For dette er så nedstrippet og rolig som du kan få det, uten at ett sekund blir kjedelig. Det er soleklare jazz referanser her, uten at man kan tude musikkene i en reinspikka jazz bås. Det kan til tider minne om Norah Jones, men det er så utrolig mye vakrere, og gjennom hele albumet blir du sittende i en hellig transe der du bare lar musikken skylle innover deg. Det behagelige låtmaterialet, Maritas forførende stemme, alt er med på å skape en stemming du nesten bare kan drømme om. Dette må gripe gudenes interesse i live sammenheng! Be over dama, kjøp inn

ei flaske vin, tenn noen stearinlyd og sett på dette albumet. Du kommer garantert til å score. Eller om du lider av kjærlighetssorg, så er dette et perfekt stykke musikk å dekke til. Valget er ditt. Men dette er en ordre: Kjøp! **RT**

JØRN SKOGHEIM

ABOVE WATER

Curling Legs/Musikkoperatørene

www.curlinglegs.no

Gitarist Jørn Skogheim har utgangspunkt i sine tre faste venner og jazzkvartetten på dette albumet. Han virker som å være en mann som komponerer mye, men bruker lite av det han komponerer. Rett og slett fordi det er uvanlig stor variasjon på rytme og arrangement. Det høres ut som hver enkelt låt har en meget god grunn til å bli innspilt og hver av låtene gir deg en følelse av å høre noe nytt. Med gjester som Trygve Seim, Bendik Hofseth, vokalist Jane Kelly og flere, er ikke bare kvaliteten sikret, men også en underbyggelse av variasjonen. Strykere brukes også med stor suksess på nesten alle låtene. Resultatet er en skjelden og utrolig flott samling melodiske komposisjoner Skogheim selv står for. **KD**

FUNGUSON

INDIE OCEAN

MAS-KINA/ Musikkoperatørene

www.funguson.com

Selv om våre norske landsmenn i Funguson har bedrevet sitt musikalske begjær siden OL året, er det ikke før de siste årene de har begynt å nå et større publikum. Dette er deres andre fullengder og alle dører står åpne for at dette bandet skal klare å slå igjennom i Norge. De kaller musikken sin for upolert psykodelisk pop, men likevel er det både kommersielt og fengende nok til at de kan klare å slå an. Det er ikke noe å utsette på verken låtmaterialet eller talentet for den saks skyld hos denne gjengen. De vet hva de driver med, og de gjør det godt. Gutta begynner å bli rutiniterte etter så mange år i bransjen, og det gjenspeiles i musikken gjennom stor selvtilit og masse energi. **RT**

DEADENDS

DEADENDS

HoneyMilk

www.deadends.us

Dette er summen av hva Bengt Brattegaard og Bjørn Lier klarer å skape av energi. De to står for alle låter, instrumenter og vokal sammen. Et meget smart trekk for å skape både variasjon, men først og fremst en dyper dimensjon i denne enkle rocken, er å ha med Lars Hornveth på saksofoner på halvparten av låtene. Arrangementene er like effektive som låtene i seg selv og det gjør at man aldri rekker å kjede seg. Plata er også produsert på en bra måte, slik at energien flyter riktig og låtene er naturlige i forhold til hverandre. Det handler ikke om de dybeste tingene her, men allikevel er det flere av de store spørsmålene om mennesket og kjærligheten det handler om. Deadends i en svelt pub og en halvliter i hver hånd kan være en morsom kveld. **KD**

TERJE ISUNGSET

TWO MOONS

All Ice/Musikkoperatørene

www.icemusic.no

For de som har hørt Terje Isungsets ismusikk tidligere, så vet man hva man får. For de som ikke har hørt dette før, kan det enklest forklares med at det er instrumenter laget av is og at det dreier seg om klanger og stemninger. Per Jørgensens vokal og is-trompet (!) gir en tiltrengt fulde til musikken. Fra de lange vakre tonene, til vokalscating som får tankene over på overtroens skapninger og isbreens historie i Norge. Om du setter deg ned og virkelig gir dette en sjans er det sjelbalsam, men det er noe helt annet og langt mer spennende å oppleve en utendørs konsert med dette materialet. Det eneste som mangler er enda mer skarp og klar lyd, men det er nok ikke så lett å få til. **KD**